

INTERNATIONALE SOLIDARITEIT

Getuigenis van een geslaagde actie in Kenia

Ze werden geslagen en mishandeld. Ze werden bedreigd en vreesden (terecht) om overboord te worden geworpen. Ze moesten 18 uur per dag werken op een Taiwanese vissersboot en werden niet betaald.

Nadat ze met bagage en al in volle zee waren gegooid, werden ze opgepikt door een kleinere vissersboot (van dezelfde eigenaar) en gedumpt in de haven van Mombassa.

Op dit ogenblik bevinden ze zich daar in een cel van het Central Police Station. Met de permanente dreiging van aanslagen door het Somalische Al Shabaab in het achterhoofd, neemt de politie geen enkel risico...

We maken kennis met 6 Tanzaniaanse zeelieden. En met Betty Makena Mutugi, ITF-inspectrice met een missie.

Betty werd getipt door de zeeliedenverbond. Ze haast zich naar het politiekantoor waar ze 6 jonge tot piepjonge zeevarenden aantreft. Angst en onzekerheid staan in hun ogen te lezen. Hun verhaal is schokkend, maar helaas niet uniek.

De missie is duidelijk voor Betty: ze moet de jongeren vrij krijgen, hun achterstallig loon opeisen bij de Taiwanese eigenaar van de vissersboot en geld voorzien voor de terugkeer naar hun families in Tan-

■ Betty, ITF inspectrice in Kenia, op de foto met Tanzaniaanse matrozen die ze bijstond nadat hun werkgever ze van boord zette.

zania. Eindelijk is er iemand die zich het lot van de zes aantrekt. Hun ogen kijken al iets hoopvoller.

Betty probeert de puzzel te ontwarren waarvan de stukken zijn verspreid over Mombassa. Hoewel duidelijk blijkt dat de jongeren het Engels niet machtig zijn, stelt ze vast dat de (wurg)contracten in die taal zijn opgesteld.

Hun getuigenissen leiden haar naar een kleine vissersboot in de haven. In haar kielzog volgen Peter en Eric, ITF inspecteurs uit Canada en de VS, die toevallig in het land vertoeven voor ITF-trainingen. Tijdens zijn ondervraging - "Ik weet van niets" - verklapt de kapitein de naam van de 'scheepsagent'. Dat is de man die de 6 aanwierf in opdracht van de Taiwanese eigenaar van beide vaartuigen. Betty maakt duidelijk dat ITF de

strijd tegen onmenswaardige werkomstandigheden, schendingen van mensenrechten en mensenhandel zal blijven opvoeren. De bemanningsleden, Filippijnen en Vietnamezen, krijgen een ITF kaartje toegestopt. "Bel ons als deze ... (krachtterm) misbruik maken van jullie."

Terug in de stad is het tijd om de agent te ondervragen. Deze zwaait met een ondertekend document waarin staat dat de zes vrijwillig hun ontslag gaven en

zodoende afstand deden van hun rechten. Ja, uiteraard, geheel vrijwillig.

Hij had hen nochtans goedgehartig een ticket naar Tanzania en elk 100 dollar aangeboden. En dat hadden ze geweigerd. Ze zouden blijven tot ze hun volledige loon voor de gewerkte periode kregen. Meer kan hij niet doen. ITF verzoekt hem toch om met de eigenaar te praten over hoe snel het geld in Mombassa kan zijn.

Ondertussen is het Consulaat van Tanzania ook in actie getreden en het vraagt Betty om informatie en assistentie. De zes jongeren zijn vrij. Ze komen op adem in de 'Mission', het ontspanningscentrum

voor zeevarenden. Ze zullen daarna een laatste nacht in Mombassa doorbrengen in een hotel, op kosten van de agent.

De volgende dag keren de zes terug naar hun thuisland, met het achterstallige loon. Wat ze gaan doen nu ze terug zijn? Misschien toch de opleiding volgen van zee-man vooraleer ze nog een voet op een schip zetten. En lid worden van een vakbond.

Helaas is dit verhaal geen uitwas van de scheepvaart. Het is een systeem, gebaseerd op uitbuiting. De ITF en de vakbonden in het algemeen zijn de enige die weerwerk kunnen bieden.

■ Betty, ITF inspectrice in Kenia zorgt dat Tanzaniaanse matrozen het geld krijgen waar ze recht op hebben. De onfortuinlijke zeelieden werden door hun werkgever zonder loon van boord gezet.

Petitie tegen sociale dumping overhandigd aan Europees Commissaris Kallas

Afgelopen jaren werd de Belgische transportsector geteisterd door sociale dumpingpraktijken. Hierdoor verdwenen op enkele jaren bijna 4.000 jobs!

En toch rijden er niet minder vrachtwagens op onze autosnelwegen, integendeel.

Door deze oneerlijke concurrentie verliezen vrachtwagenchauffeurs hun job, en gaan correcte transportfirma's failliet of maken ze zware tijden door.

Ook multinationals gaan hier zeker niet vrijuit. Zij willen hun goederen steeds goedkoper laten vervoeren. En zijn er dus mee verantwoordelijk voor dat Belgische chauffeurs en transporteurs steeds moeilijker aan de bak komen.

■ Een sterke BTB-delegatie voor de overhandiging van de petitie aan Europees Commissaris Kallas.

Om deze situatie aan te klagen, organiseerde BTB een petitie. De petitie werd door 5.611 Belgische chauffeurs en sympathisanten ondertekend! Donderdag 15 mei werd de petitie overhandigd aan Margus Rahuoja, kabinetschef van Europees Commissaris Kallas, bevoegd voor transport.

BTB stuurt ITF-actie in Antwerpen

Onlangs contacteerde de Federale Overheidsdienst (FOD) Mobiliteit, en meer specifiek de Scheepvaartinspectie (Port State Control - PSC), onze BTB/ITF-coördinator Roger Opdelocht. De inspectiedienst signaleerde problemen met een ro-ro-schip, de 'City of Antwerp', die aangemeerd lag aan kaai 1225 in de Waaslandhaven. Omwille van verschillende technische gebreken - waaronder een afgebroken achterromp - werd het schip 'gearresteerd'. De inspectie liet tevens weten dat de bemanning bestaande uit verschillende nationaliteiten (waaronder de Libanese, de Filipijnse en de Oekraïense), al drie maanden geen loon meer had ontvangen van de rederij! Er bleek ook geen voedsel meer aan boord te zijn.

De ITF-coördinator stuurde er BTB/ITF-Inspector Marc Van Noten op af voor verder onderzoek. Deze stelde inderdaad vast dat er niets meer aan boord was om de 22-kopige bemanning te voeden. Ook de lonen van februari en maart waren nog niet uitbetaald. Er moesten bovendien 8 mensen vervangen worden. Mensen die wegens het einde van hun arbeidscontract normaliter gepatriëerd moesten worden.

Het verhaal begon in de vorige haven en Guineese hoofdstad Conakry (Midden-West Afrika). Daar had het schip een verblijf van 10 dagen opgelopen. Omdat de voedselvoorraad slonk, werden er verse waren besteld bij een lokale handelaar. Enkele dagen na het vertrek van het schip richting Haven van Antwerpen, moest het merendeel van dat voedsel overboord worden gegooid. De versheidsdatum bleek overschreden en begon te bederven. De handelaar in Conakry had slechte kwaliteit geleverd. De kapitein vertelde onze inspec-

teur dat de waarde van het voedsel dat in zee was gegooid meer dan 3000 US\$ bedroeg.

Bij aankomst van het schip in de Haven van Antwerpen waren de voorraadkasten leeg. Het werd vanaf dan dagelijks bevoorrad met verse voedingswaren door een Libanese heer, een verantwoordelijke van Abou Merhis Shipmanagement die in Antwerpen woont.

Omdat het een humanitair probleem betrof dat alle internationale maritieme overeenkomsten schond, bemiddelde onze BTB/ITF-Inspector Marc Van Noten met de verantwoordelijke managers van Abou Merhis Shipmanagement in Beirut, Libanon. In samenwerking met een lokale scheepsagent werd er een bestelling geplaatst van om en bij de 25.000 euro aan voeding (kip, vlees, vis, groenten, ... en drinkwater). Dit vers voedsel werd daags nadien aan boord geleverd zodat de ijskasten, diepvriezers en voorraadkasten terug gevuld konden worden met verse producten.

Een paar dagen later ontving onze BTB/ITF-Inspector vanuit Beirut een e-mail met de bevestiging dat de lonen van februari en maart werden overgemaakt en uitbetaald aan de betrokken bemanning. Het ging over een totale som van 77,575 US\$.

Ook werden er op kosten van de rederij vliegticketjes voorzien voor de 8 bemanningsleden om huiswaarts te kunnen keren.

BTB/ITF-coördinator Roger Opdelocht meldde aan de PSC dat het humanitair probleem i.v.m. de voedselvoorziening en de uitbetaling van de verschuldigde lonen gelukkig opgelost was. Maar omwille van technische redenen bleef het schip nog in gebreke gesteld, en mocht het de haven voorlopig niet verlaten.

Federale militantenraad transport en logistiek

Op 10 mei kwam de federale militantenraad transport en logistiek samen. Een debat over de sector bussen en cars zorgde voor flink wat tussenkomsten van de militanten. De discussie over de impact van 'Europa' op ons leven als werknemer in de transportsector verliep even levendig.